

[Jens Peter Jensen.]

konkurrence, vore erhverv er ude for, kunne man egentlig godt have tænkt sig, at der havde været lidt større tab, hvilket havde været udtryk for en mere aktiv politik på dette område.

Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, at vi får en udvalgsbehandling, sådan at nogle af de ting, vi her har draget frem, kan blive nærmere belyst. Det kan jo også være, der er interesser uden for dette hus, som ønsker at blive hørt. Jeg skal derfor henstille, at vi får en udvalgsbehandling.

Dagmar Andreasen: Det er jo en gammel kending, det er nærmest en årligt tilbagevendende begivenhed, at vi forhøjer den beløbsramme, som erhvervsfonden disponerer over. Men desværre er det denne gang ligesom sidste gang vor skibseksport, som har spist udvidelsen op. Jeg spurgte sidste gang, om Danmark i grunden blev rigere af at eksportere skibe; det var der ikke nogen der kunne svare mig på dengang, og jeg har faktisk heller ikke kunnet finde svar på det siden. Der er i mellemtiden udkommet en udmærket redegørelse for oprindelsen til skibsværftsstøtten, også en redegørelse for, hvad andre lande gør. Jeg tror da, det er rigtigt, at hvis ikke vi var gået ind i en støtteordning, så havde vi ikke haft nogen skibsværftsindustri i dag, men omvendt risikerer vi måske, at skibsværftsindustrien kommer til at tegne sig for en stadig stigende del af vor eksport, hvis vi fortsætter den støtteordning, vi har. Derfor er spørgsmålet: ja men bliver vi rigere af det, eller bliver vi fattigere af det? Vi køber råvarer, måske 40-50 pct. af skibenes værdi, nogenlunde kontant, og vi får pengene hjem, de 80 pct., over 8 år.

Nu ved jeg godt, at der er nogle, der vil sige, at det er ikke skibsværftsindustrien, der får denne støtte, det er rederierne. Men hvordan man end vender og drejer det, så kan rederierne købe disse skibe på samme betingelser i andre lande, og hvis det er

rederierne, der får støtten, så har vi nok ikke råd til at give andre landes rederier støtte, så jeg foretrækker at kalde denne specielle finansieringsordning en støtte til de danske rederier.

Jeg vil gerne rejse det spørgsmål over for handelsministeren, om ministeren vil søge belyst, hvad vi får ud af skibseksporten, og om vi har andre former for eksport, som måske heller ikke betaler sig — jeg ved ikke, om skibseksporten gør det. Vi har i hvert fald andre erhverv, som vi også yder støtte til. Hvis ikke vi fra dette hus blandede os i de forskellige erhvervs aktiviteter, så ville både kapital og arbejdskraft formodentlig finde derhen, hvor det gav størst afkast, men vi blander os jo ustandselig, om ikke direkte så i hvert fald indirekte. For det første giver vi direkte tilskud til skibsværfterne eller rederierne, hvad vi nu vil, og vi har også hele landbrugssektoren, hvor der er direkte tilskud, men også en hel række indirekte i form af dyrlæger til slagterierne, konsulentordninger og landbrugets forsøgsvirksomhed, hvor man betaler en målforskning. Man kan vel nok sige, at noget tilsvarende har vi i hvert fald ikke inden for andre eksportindustrier, hvor man i højere grad er henvist til selv at betale sin forskning.

Vi blander os også i erhvervsudviklingen gennem transportpolitikken, og vi gør det gennem skattepolitikken, der ofte får firmaerne til at træffe dispositioner, som kun ud fra et skattemæssigt synspunkt er hensigtsmæssige. Dernæst er der hele byggesektoren, som også i høj grad er med til at fordreje billedet. Jeg kan huske, hvordan bladene glædede sig, da vi i sin tid fik nogle olieraffinerier i Danmark, idet man mente, det var en vældig gevinst for Danmark. Jeg vil i grunden gerne vide, om vi har andet ud af de olieraffinerier end røgen.

Jeg vil gerne for at forebygge enhver misforståelse sige til handelsministeren, at min tillid til, hvad vi fra dette hus kan sætte i gang af hensigtsmæssig produktion, den er